

Samen kerken.

Mag ik dan bij jou....?

We zijn de afgelopen week overspoeld met beelden van vluchtelingen op weg naar Europa. Beelden van mensen die op drift zijn. De foto's van duizenden vluchtelingen te voet langs een snelweg, ontredderde vluchtelingen op het eiland Lesbos of in de Americahal in Apeldoorn, liegen niet. Het is de werkelijkheid van vandaag.

Bij velen gaat het gesprek bij zien het menselijk leed, over wat moet ik doen of wat kunnen wij doen? Vorige week is er een gezamenlijk pamflet gepresenteerd door verschillende organisaties.

Het manifest "Save their souls" roept op tot betrokkenheid en medemenselijkheid. In het manifest wordt gezegd dat niemand hét antwoord heeft op het probleem maar dat het er om gaat wat jezelf kunt doen, alleen of met anderen. Op het Griekse eiland Lesbos helpt vrijwilligster Melinda McRostie elke dag opnieuw duizenden vluchtelingen. Op de vraag waarom ze het doet, zegt ze geëmotioneerd dat ze voelt dat het moet. (EO Metterdaad zondag jl.)

Ze vertelt het verhaal van de zeesterren, dat gaat over een meisje die de zeesterren op het strand, die dreigen dood te gaan, terugwerpt in zee. Een oude man vraagt waarom het meisje dit doet, ze kunnen toch niet allemaal gered worden. Het meisje pakt dan één zeester op en antwoordt de man: "Maar deze wel" en gooit de zeester in zee. Door het zien van de beelden op televisie, het lezen en horen van de verhalen slaan onze gedachten en gevoelens op drift. Gevoelens van boosheid, verdriet, machteloosheid, maar ook van kracht en iets willen betekenen voor misschien maar één man, één vrouw, één kind. We worden uitgedaagd om iets te doen! Zaterdag 12 september a.s. is de dag van de democratie en daar doet Borne en de gemeenteraad ook aan mee. Deze dag en juist nu, is een kans om met de raadsleden in gesprek te gaan over dit belangrijke onderwerp. Wat kunnen we samen doen in Borne? In de oecumenische Melbuul'n viering van 31 augustus jl. besluit ds. Gerco Veening zijn overweging met het lied 'Mag ik dan bij jou' van Claudia de Breij. Ik kan de tekst niet loslaten deze dagen. Duizenden mensen op de vlucht vragen ons "Mag ik dan bij jou?" Niet iedereen kan iemand in huis nemen en dat is ook niet de vraag, maar de vluchteling vraagt om menselijkheid en een steun in de rug. En Hij, de Eeuwige, Hij zwijgt en Hij lost voor onze ogen niets op? Ik geloof, dat Hij er altijd is, dat Hij meetrekt in de vluchtelingenstroom. Ik geloof dat Hij ook bij ons is, bij ons mensen die zoeken naar een oplossing. En als onze gevoelens, gedachten op drift slaan en in hoop en wanhoop vragen we Hem: "Mag ik dan bij JOU?".

Anita Oosterik.

Pastoraal werkster in de parochie Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen – Zenderen.
